

El costat salvatge de Jordi Dausà

Jordi Dausà en una foto de quan va presentar l'anterior novel·la QUIM PUIG.

'La nit del gall', la seva sisena novel·la, parla del control de la tecnologia en un futur immediat i de la pèrdua de llibertats

JORDI GRAU

En Jordi Dausà i Mascort és un tipus curiós. Nascut a Cassà de la Selva fa 46 anys, és mestre, traductor i escriptor. Quan me'n van parlar com a escriptor competent d'una literatura que podia ser novel·la negra i podia no ser-ho, me'l vaig imaginar d'una manera que el bloc que llavors mantenia, *Tardes de birres*, em va desmentir rotundament. Mestre competent i seriós, traductor reconegut d'obres de H.P. Lovecraft i de Richard Matheson, havia escrit molts relats, dos llibres sobre l'aprenentatge de la llengua catalana i tres novel·les: *Manuel de supervivència*, premi Monflorit de novel·la el 2010, *El gat de Schödinger* i *Nits de matapobres*. La primera, reeditada aquest any per Pagès Editors. Me l'havia imaginat com un tipus seriós i tancat i va resultar que era un gran xerraire, divertit, que escrivia molt bé i que practicava boxa o arts marcials i valorava molt la feina que amb ell havien fet els seus mestres.

Vaig llegir *Lèmmings* i em va enganxar. Una història dura, diferent, que recordava *El club de la lucha* però d'una gran imaginació i molt ben escrita que li va editar Llibres del Delicte. Em va atrapar la seva lectura i com que no soc crític la meua opinió la va confirmar l'admirat Vicenç Pagès i Jordà.

“Una visió efectiva d’una realitat agressiva i destructiva, una passejada pel costat salvatge dels excessos i les addiccions”, deia, i en destacava el seu estil directe, la visió poc complaent que transmetia i assegurava que tenia ofici amb absència d’ornamentació pretensiosa. Vicenç va ser el *sensei* literari de Dausà, que li dedica aquest llibre. Després va publicar *De sobte pensa en mi*, on el foc ens relatava les peripècies d’un grup de gent estrafolària que s’havia refugiat en una urbanització terciària on hi havia plantacions de marihuana i tot el que es poden imaginar.

Tota aquesta introducció és per anunciar que avui, a la Llibreria 22 de Girona, a les set de la tarda, presenta el seu darrer llibre, *La nit de Nadal*, que li ha publicat La Campana. Hi tornem a trobar un Jordi Dausà que com a escriptor sorprèn. No és una distòpia, però podria ser-ho. El llibre succeeix en un futur a quinze o vint anys en què la tecnologia ens manté constantment vigilats i on el simple error del protagonista d’equivocar-se de maleta en un aeroport desert que podria ben bé ser el de Girona desencadena una història de persecucions quan descobreix que en la que ell té, de maleta, hi ha un paquet perillós que ha de retornar. És però la nit de Nadal i en Matt, un protagonista que és mestre i que té una edat que podria ser la de l’autor d’aquí a quinze anys, no sap com esmenar la seva errada i inicia una cursa insensata, sense cap rumb i en la que lluita contra tot i tothom.

Una societat fosca en què estem controlats fins i tot per poder conduir, en què la Sofia (l’Alexa o la Siri d’en Jordi) és un personatge més i on ens adonem que no som lliures perquè ens tenen controlats en nom d’una falsa seguretat que ens converteix en addictes, literalment, i esclaus de la tecnologia. Val molt la pena *La nit del gall*, la nit de Nadal en què la gent normal abans matava el gall i, a la tia Pepa, li’n donava un tall. Un pas més de Jordi Dausà mostrant el costat salvatge de la seva obra.

Publicat a: El Punt, 8 de juny de 2023

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/2298083-el-costat-salvatge-de-jordi-dausa.html>